

lagde Sag, da den Dom, der blev fældet, i saa Tilfælde netop vilde være afgjørende for dem alle. — Med Hensyn til Nægtelsen af en Commissions Medsættelse ser jeg mig ikke istand til nærmere at oplyse, hvorpaa den begrundedes; men jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at dømmende Commissioner i saadanne reent civile Sager, i Sager angaaende Spørgsmaalet om Mit og Dit, eller i Eiendoms-spørgsmaal, efter min Aufskuelse ikke ville kunne forordnes uden efter Andragende fra begge Parter. Jeg troer, at Regjeringen ligefrem savner Bemyndigelse til at nedsætte en saadan Commission blot efter den ene Parts Andragende, hvorved den anden Part vilde blive ført bort fra sit almindelige Bærnehing. Iøvrigt kan jeg ikke betvivle, at det vilde være suldt saameget i Godseierens som i Bøndernes Interesse, om der maatte kunne findes en Maade, hvorpaa denne Sag kunde afgjøres med større Hurtighed. Jeg troer, at saavel den ene som den anden Part er meget ilde tjent med den nuværende Tilstands Vedvaren, og at man let vilde kunne enes om at finde en Maade, hvorpaa Sagen hurtigere og bedre kunde afgjøres end ved at fortsættes for en ordentlig Domstol. Spørger man nu, hvad Regjeringen efter Sagens nuværende Tilstand agter at gjøre, er det mit Svar, at der i en Sag af denne Bestaffenhed ikke for det Offentlige kan være Spørgsmaal om at stride ind paa egen Haand, og man maa altsaa afvente et bestemt Andragende i en bestemt Retning, hvad enten det nu bliver en Fornægtelse af det ældre Andragende, eller en forbedret Udgave af samme, og jeg maa navnlig, forsaavidt et nyt Andragende skulde fremkomme, udtale det Ønske, at det maatte blive affattet med større Klarhed, Bestemthed og Tydelighed end det, der forelaa forrige Aar, som ikke var særdeles let at forstaae. Dersom altsaa et saadant nyt Andragende kommer til at foreligge, er det en Selvsølg, at det vil blive taget under nøieste Overveielse, og at Regjeringen vil gjøre Alt, hvad der staaer i dens Magt for at fremme denne Sag, men jeg hverken kan eller vil paa nogen Maade binde mig selv eller en Eftermand til nogen bestemt Afgjørelse af dette Spørgsmaal, der utvivlsomt

henhører under Administrationens Omraade. Jeg kan altsaa ikke sige Andet i saa Henseende, end at et saadant Andragende, forsaavidt det maatte fremkomme, medens jeg har den Ære at forestaae Justitsministeriet, vil blive taget under den allernøieste Overveielse, og at jeg, hvis der gives rettlige Midler til hurtigere at komme ud af den nuværende Tilstand, selvsølgelig ikke skal modsætte mig deres Benyttelse, men meget mere virke til, at de kunne blive anvendte. Fuldstændigere troer jeg ikke at kunne udtale mig om den foreliggende Sag, og jeg troer ogsaa, at det Spørgsmaal, som egentlig synes at foreligge i Interpellationen, derved er besvaret, idet det, saavidt jeg har forstaaet, ikke er den ærede Forespørgers Mening at tale om nogen Virksomhed fra den lovgivende Magts Side, hvilket heller ikke ret vel kunde være Tilfældet, eftersom man har begyndt paa at bringe Spørgsmaalet i dets Heelhed under Domstolens Afgjørelse.

Krabbe: Den høitærede Minister httrede, at det var ham ubekjendt, at der var blevet nægtet Ubleverelse af nogle Documenter, som vare blevne forlangte. Jeg slylder Andragerne at anføre, hvad de sige derom. Der staaer nemlig i Andragendet, at, da en af Bønderne henvendte sig til Amtmanden over Holbæk Amt, i hvis Archiv de afbenyttede Commissionsprotocoller fra 1797—98 opbevares, angaaende Udskrift af Samsø Landstings Skjøde- og Panteprotocoller, fik han det Svar, „at Amtmanden slet ingen Anledning fandt til enten at indlade sig paa Andragendet eller at indsende det til vedkommende Ministerium“. — Forøvrigt indseer jeg, at der paa Sagens nuværende Standpunkt ikke er noget overordentligt Resultat at opnaae fra Regjeringens Side, saa jeg kan forsaavidt være tilfreds med den høitærede Ministers Erklæring om hans Vilighed til, hvor Lovens Former ikke lægge Hindringer i veien, ved Bevillinger at lette Samsøingerne Førelsen af deres Sag, men jeg vil blot endnu anmode den høitærede Justitsminister om ikke at være for vigorous med Hensyn til Formerne; thi det forekommer mig, at man i en Sag som denne og af særligt Hensyn til dem, som den angaaer, kan være noget mere